

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det, der mangler, og det, regeringen har undladt, er at fastlægge, hvordan den økonomiske fordeling er, hvordan den økonomiske byrde skal fordeles mellem amter og kommuner. Erfaringerne viser, at en del af de mennesker, der er aktuelle i denne her sammenhæng, i dag opholder sig i eget hjem med massiv støtte fra kommunen. Andre opholder sig på sygehuse i sygehussenge, men det er enten amt eller kommune, der finansierer de særlige omkostninger i den sidste tid.

Det, der er stort behov for, er, at regeringen fastlægger, hvordan fordelingen er mellem amter og kommuner, sådan at man kan fremme muligheden for, at amter indgår aftaler med selvejende institutioner.

Så blev der spurgt, om man ikke kan bruge sine egne huse og selv drive hospicer. Jamen det, der er det særlige ved hospicetanken, er den særlige omsorg, det særlige engagement, som man har udviklet på de eksisterende hospicer. Det er ikke noget, man lige kan vedtage at overføre, og så opfører alle sygehusansatte sig nøjagtigt, som man har gjort på Sankt Lukas Stiftelsen og Diakonissestiftelsen.

Det er en særlig kultur, der er udviklet, og derfor er det betydningsfuldt, at man kan indgå driftsaftaler med engagerede mennesker, som vil drive hospice i den ånd og den kultur, som er det særlige, der kendetegner den.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Her sidst på dagen skal vi naturligvis passe på ikke at skyde hinanden dårlige motiver i skoene eller overfortolke hinanden.

Jeg har meget stor medfølelse både med de mennesker, som arbejder på sundhedsvæsenets egne institutioner og på hospicer. Og jeg tror bestemt på det engagement, vi ser ikke kun på de to hospicer, fru Ester Larsen nævnedes, men også på det lokale hospice, jeg kender, Sct. Maria i Vejle; det er ildsjæle, det er folk, som arbejder ihærdigt. Det er også folk, der har fundet ud af at arbejde godt sammen med frivillige medarbejdere.

Men de professionelle, der er ansat på de eksisterende hospicer, kommer faktisk fra det traditionelle sundhedsvæsen. Så der findes lige så store ildsjæle i det traditionelle sundhedsvæsen. Hvis de blev frigjort fra det øvrige arbejde, tror

jeg bestemt også, de kunne skabe en god hospicekultur i det eksisterende sundhedsvæsen.

Så jeg siger ikke, det er et enten-eller, der kan udvikles; jeg siger, det er et både-og.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg synes ærligt talt, det er lidt svært at blive klog på fru Ester Larsens tankegang i denne her sammenhæng, for det lyder nærmest, som om fru Ester Larsen mener, at private hospicer sådan set er det eneste, der duer, og det tilbud, der skal være.

Vi er i SF meget optaget af, at vi får et bredt og fleksibelt tilbud, som amtsrådene er ansvarlige for, og herunder kan man jo lave aftaler med private hospicer. Dermed får man et bredere og bedre tilbud.

Mener fru Ester Larsen ikke, at man også på baggrund af de tilkendegivelser, der er kommet fra regeringens side, og det arbejde, der er sat i gang, kunne give døende, uhelbredeligt syge et langt bedre og bredere tilbud?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det er rigtigt, at de mennesker, der arbejder i de eksisterende hospicer, er ildsjæle, og de har så den særlige stilling, at de arbejder i et helt andet regi end sygehusregiet, og derfor kan de bedre udvikle deres egen særlige, stærke kultur.

Det er klart, at det er mennesker, som tidligere arbejdede i sundhedsvæsenet, og som tager deres professionelle viden med sig over i arbejdet. Men for mig er det vigtigt, at vi giver plads for nogle hospicer, som er uafhængige af det øvrige sundhedssystem.

Min store bekymring ved at lave palliative afsnit på sygehusene er, at vi får nogle afdelinger, der i overført betydning har et kors uden på døren, hvor man på overbelagte afdelinger gerne vil have flyttet døende patienter hen.

Betingelsen for at være på et hospice er, at man ønsker sig derhen, at man er fuldt ud fortrolig med sin situation, og at man på ingen måde kan anbringes der. Det skal man ikke på de hospicer, vi har, og det skal man ikke kunne på hospicer, men det kan man på sygehusafdelinger. Derfor er der for mig en meget stor forskel i den kultur og i de muligheder, der er for hospicer i forskellige regier.

Så blev jeg spurgt, om jeg ikke synes, at det er en pragtfuld redegørelse, vi har fået fra sundhedsministeren. Jeg må sige, at det, der bekym-